

afstemt over det her i Tinget Gang paa Gang, og ved hver Afstemning have vi fra et stort Flertal hørt, at det da foreliggende Forslag var det bedste, der overhovedet kunde naas paa dette Omraade. Det Parti, jeg tilhører, har altid stillet sig skeptisk til disse Forklaringer, vi have sat os imod, at de paagældende Forslag bleve ophøjede til Lov, med al den Styrke, vi til de forskellige Tider have raadet over. Jeg tror endog at turde sige, at vor Modstand overvejende har været Grunden til, at man hidtil har undgaaet at faa Lovforslaget ført igennem. Vi have ikke villet gaa med til at hindre den fri Fiskers Udøvelse af sit Erhverv, og Resultatet af vor Modstand er blevet — for saa vidt — det her foreliggende Forslag. Jeg kan føje til, at for hver Gang vi have set Lovforslaget her i Tinget, er det paa adskillige Punkter blevet forbedret til Gunst for den fri Fisker.

Nu staa vi altsaa foran Afgørelsen — for Rigsdagens Vedkommende. Thi det er jo ikke Tilfældet, som den ærede Ordfører sagde, at om en Time var det foreliggende Forslag Lov. Den ærede Ordfører maa her have glemt Kongen, thi jeg kan ikke tænke mig, at et saa kongetro Medlem som den ærede Ordfører virkelig skulde have til Hensigt at stille sig i Spidsen for en Revolution i Rigsdagen, der vilde sætte Kongemagtens Ret til at være medbestemmende til Side. Jeg er altsaa ikke enig med den ærede Ordfører i, at om en Time er dette Forslag Lov. Nej, om en Time er det formodentlig vedtaget af begge Rigsdagens Afdelinger, og jeg kan ikke tænke, at der indenfor Regeringen bliver en Strid, naar Loven endelig skal underskrives, som den, der har været i de mange Aar i Rigsdagen.

Ordføreren udtalte, at han var vis paa, at Tingets Medlemmer fra alle Sider med Glæde vilde stemme for Loven. Det vil jeg dog tage et lille Forbehold imod for mit Partis Vedkommende. Vi ere langt fra tilfredse med alle Enkeltheder i Loven. Der er endog ret vigtige Spørgsmaal, som vi ere meget utilfredse med. Men vi kunne dog, som Hovedbestemmelserne nu ere formede, stemme for Lovforslaget, om end vi ikke gøre det med Glæde.

Jeg skal føje til, at hvis nogen for 14 Dage siden var kommen til mig og havde erklæret, at der særlig om Aalegaardsparagraffen skulde komme til at foreligge et Forslag, som mit Parti og jeg kunde stemme for, vilde jeg have forsvoret det. Jeg vilde ikke have tænkt mig Mulig-

heden af, at vi skulde komme til en saadan Affattelse af § 6, at vi kunde have gaaet med dertil. Ja, endnu for nogle faa Dage siden saa det stærkt ud til, at det hele skulde gaa i Stykker. Det er lykkedes at faa et Forslag om Aalegaardsparagraffen frem, som — jeg kan sige i en ret betydelig Grad — tilfredsstiller mit Parti og mig. Æren herfor tilkommer sikkert i første Række det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Jeg kan ikke undlade at sige her, at han har haft, hvad man kalder en lykkelig Haand til at forene modstridende Anskuelser og føre dem sammen. Det viste sig i Fællesudvalget, at kun enkelte af dets 30 Medlemmer ikke have kunnet tiltræde det Forslag, der her foreligger. Jeg mener, at det ærede Medlem fortjener en Tak for det Arbejde, han har udført i saa Henseende. Han har derved gjort det muligt, at Loven overhovedet kan gennemføres.

Som nævnt af den ærede Ordfører (Frederiksen), er det jo særlig 4 store Spørgsmaal, der have voldet Vanskelighederne, det er Bundgarnsspørgsmaalet, Aalegaardsspørgsmaalet, Maalbestemmelserne og Bestemmelserne om Fangst og Ilandbringelse af Undermaalsfisk. Med Hensyn til det første, Bundgarnsspørgsmaalet, skal jeg sige, at naar man sammenligner § 4 i det Lovforslag, der i Samlingen 1895—96 og Aaret efter blev fremsat i Folketinget, med den samme Paragraf i det Forslag, som nu foreligger for os, vil man se, hvilken himmelvid Forskel der er paa disse Paragraffer. Man vil kunne se ved en Sammenligning mellem den tidligere Affattelse i 1895—96, og jeg kan gerne sige alle de Affattelser af denne Paragraf, der senere ere komne frem, og den nuværende Paragraf, hvor stor Forskellen er med Hensyn til Forsøgene paa at undgaa Fremkomsten af en ny Bundgarnsret i Lighed med den saa stærkt omstridte Aalegaardsret. I det oprindelige Forslag var der meget stor Fare for, at man efter nogle Aars Forløb vilde være inde paa lige saa uheldige Forhold ved Bundgarnsfiskeriet, som vi ere inde paa ved Aalegaardsfiskeriet. Det er undgaaet i den Paragraf, som nu findes i det foreliggende Forslag. Jeg anser dette Spørgsmaals Løsning paa den her foreslaede Maade for at være et af de store Lyspunkter i det foreliggende Forslag.

Aalegaardsspørgsmaalet skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg har nævnt lidt om det, men at gaa i Detailler om